

Η Ευρώπη , η Ελλάδα και η Λαθρομετανάστευση.

*Άρθρο του Παναγιώτη Χαρέλα ,
προέδρου της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Συνοριακών Φυλάκων*

Λερναία Ύδρα η λαθρομετανάστευση στη χώρα μας που σκοπό έχει να ανακατέψει κάθε πληθυσμιακή διάρθρωση με ότι αρνητικές συνέπειες θα μπορούσε να έχει αυτό για την Ελλάδα.

Εδώ και χρόνια η λαθρομετανάστευση αποτελεί στην ατζέντα των Ευρωπαϊκών Επιτροπών και Συμβουλίων το νούμερο ένα ζήτημα. Πραγματικά πρωταρχικό ζήτημα για την Ευρώπη. Όμως για την Ευρώπη και όχι για την Ελλάδα. Πως είναι δυνατόν να γίνεται αυτός ο διαχωρισμός ; Όμως γίνεται και είναι και ευδιάκριτος.

Με τη συνθήκη «Δουβλίνο II» ουσιαστικά διαχωρίστηκε η Ελλάδα από τα υπόλοιπα Ευρωπαϊκά κράτη. Οι ευρωπαίοι κατάφεραν όχι να αντιμετωπίσουν την απειλή αλλά να την περιορίσουν στον ελλαδικό χώρο. Άλλωστε η σημερινή κατάσταση στη χώρα μας επιβεβαιώνει με τον καλύτερο τρόπο τη διαπίστωση αυτή. Φάνηκε πως η ανησυχία τους ήταν η μετακίνηση των μεταναστευτικών ροών από την Ελλάδα στα υπόλοιπα Ευρωπαϊκά κράτη. Διασφάλισαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τον περιορισμό των κυμάτων λαθρομεταναστών στην Ελλάδα μέσω του «Δουβλίνου II» αφού κάθε λαθρομετανάστης που συλλαμβάνεται σε κράτος μέλος της Ε.Ε. επιστρέφει στην πρώτη χώρα-μέλος της Ε.Ε. που εισήλθε παράνομα. Δηλαδή ..την Ελλάδα. Αν λοιπόν σκεφτούμε πως από την χώρα μας εισέρχεται το 90% περίπου σήμερα των λαθρομεταναστών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γίνεται αντιληπτό πως η Ελλάδα δέχεται από όλες τις πλευρές της παράνομους μετανάστες που χωρίς υποδομές καλείται να αντιμετωπίσει το πρόβλημα που λαμβάνει τεράστιες διαστάσεις.

Δεν ακολουθήθηκε καμία ευρωπαϊκή πολιτική για την αποφυγή αυτών των μεταναστών να εισέλθουν στην Ελλάδα. Αλλά και αν ακόμη αδυνατούσαν να επιβάλλουν τον φραγμό των μεταναστευτικών αυτών κυμάτων μέσω της διπλωματίας αλλά και των πολιτικών τους στις χώρες προέλευσης αυτών των μεταναστευτικών ροών , τελικά ήταν πιο εύκολο να δαμάσουν την πολιτική της Ελλάδος και την επιβολή των φραγμών των μεταναστευτικών ροών από την Ελλάδα προς τις χώρες της Ε.Ε.

Η κρίση αξιών και η οικονομική κρίση στην Ελλάδα αποτέλεσαν για τους Ευρωπαίους σανίδα σωτηρίας τους για το μεταναστευτικό καθώς έτσι δημιουργήθηκαν ευνοϊκές συνθήκες πίεσης προς την χώρα μας για την επιβολή αυτής της Ευρωπαϊκής πολιτικής, χωρίς να μπορούμε αλλά και να έχουμε τα περιθώρια αντίδρασης. Η αδυναμία αντίδρασης της Ελλάδος ώστε το πρόβλημα να εξαλειφθεί και να μην επικεντρωθεί στη χώρα μας σε πλήρη εξάρτηση με την απορρόφηση κοινοτικών κονδυλίων (μέσω συγκεκριμένων ταμείων – Ταμείου Εξωτερικών Συνόρων , frontex) έκαναν τελικά αποδεκτή την συγκεκριμένη Ευρωπαϊκή Πολιτική. Η οικονομική κρίση και η εξάρτηση της χώρα μας οικονομικά από την Ε.Ε. δεν άφησαν περιθώρια αντίδρασης. Ακόμη και αν θεωρήσουμε τυχαίο γεγονός την αλλαγή πολιτικής αντιμετώπισης της λαθρομετανάστευσης από τα τέλη του 2009 αλλά και την διαφανόμενη από τότε οικονομική κρίση που αποκαλύφθηκε λίγους μήνες μετά , υπάρχουν σωρείες πολιτικές που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν επεικώς απαράδεκτες αλλά και αναποτελεσματικές τακτικές με τις οποίες αντιμετωπίστηκε ανεπιτυχώς η λαθρομετανάστευση ως σήμερα.

Το 2010 ο οργανισμός frontex, ξεκίνησε να επιχειρεί με δικές του ξένες δυνάμεις στην περιοχή του Έβρου με σκοπό την μείωση των μεταναστευτικών ροών δίνοντας έναν αέρα Ευρωπαϊκής συμπαράστασης προς την χώρα μας. Σήμερα περιορίζεται κατ' αποκλειστικότητα στην γραφειοκρατική εργασία της διαχείρισής τους όταν αυτοί εισέρχονται στην Ελλάδα. Όταν δηλαδή θα αποδειχθεί ότι είναι αδύνατη η επιστροφή τους στις χώρες καταγωγής τους. Κλειδί για την κατανόηση της πραγματικότητας αυτής είναι πως με την καταγραφή τους ενώπιον των ανδρών του frontex είναι πλέον αδύνατη οποιαδήποτε παραμονή τους σε χώρες της Ε.Ε. αν εντοπιστούν , καθώς ενεργοποιείται η διάταξη της συνθήκης «Δουβλίνο II» και επιστρέφουν και παραδίδονται στις ελληνικές αστυνομικές αρχές καθώς η Ελλάδα αποτελεί πρώτη χώρα εισόδου σε ευρωπαϊκό έδαφος. Έτσι λοιπόν η δύναμη του frontex εργάζεται για την εξάλειψη κάθε ενδεχομένου που εντοπιστούν μετανάστευτικές ροές σε άλλο κράτος – μέλος της Ε.Ε. ώστε να επιστρέψουν άμεσα στην Ελλάδα. Δεν αποτέλεσε ποτέ μηχανή κρούσης των

μεταναστευτικών ροών τουλάχιστον στον Έβρο αφού ούτε η Τουρκία εναρμονίζεται στις συστάσεις των ελληνικών κλιμακίων που επιχειρούν στην οριογραμμή με τον εντοπισμό λαθρομεταναστών ώστε να περισυλλεχθούν εγκαίρως από τις τουρκικές δυνάμεις του στρατού.

Η σταδιακή αποδυνάμωση των Υπηρεσιών Συνοριακής Φύλαξης και Δίωξης Λαθρομετανάστευσης σε όλη την ελληνική επικράτεια αποτελεί άλλο ένα αποδεικτικό στοιχείο για την «βαρύνουσα» σημασία που αποδίδει η Ελλάδα στην λαθρομετανάστευση. Αν η αναγκαιότητα ίδρυσης των Υπηρεσιών αυτών το 1999 ήταν επιτακτική ώστε να προσληφθούν 4.500 συνοριακοί φύλακες που οι μεταναστευτικές ροές περιοριζόταν ουσιαστικά στα σύνορα μονον με την Αλβανία, σήμερα που οι ροές αυτές είναι πολλαπλάσιες αλλά και που προσδίδουν ιδιαίτερο κίνδυνο αφού είναι αδύνατη σε αυτήν την περίπτωση η επιστροφή τους δεν θα έπρεπε να ενισχυθούν οι Υπηρεσίες αυτές ; Δυστυχώς η απαξίωσή αυτών των Υπηρεσιών δεν περιορίζεται μόνο στην αδυναμία ενίσχυσής τους με προσωπικό. Ξεπερνά κάθε προηγούμενο. Η αφαιμάξη του προσωπικού τους σε άλλες αστυνομικές υπηρεσίες καθώς και η ενασχόληση των εναπομείναντων ελαχιστότατων αστυνομικών σε αλλότρια καθήκοντα καθιστά όλες τις Υπηρεσίες στην β' Ζώνη και όχι μόνο αναποτελεσματικές και ιδιαίτερα ανενεργές σε βαθμό που λειτουργούν ως Υπηρεσίες φαντάσματα. Σκοπός τους η συμμετοχή σε μια εικονική παρουσίαση ενός οργανωμένου πλαισίου της χώρας καταπολέμησης της λαθρομετανάστευσης. Παράλληλα η διατήρησή τους μαζί με την ιεραρχική τους δομή λειτουργούν ως μοχλοί απορρόφησης κοινοτικών κονδυλίων κυρίως για αγορά επιχειρησιακών μέσων και υλικοτεχνικού εξοπλισμού που όμως τελικά έχουν άλλους παραλήπτες. Έτσι τόσο οι λανθασμένες διαδρομές των κονδυλίων αυτών, όσο ο μικρός βαθμός απορρόφησής τους , δεν έχουν επιφέρει κανένα αποτέλεσμα στην κάθε φορά μεταλλασόμενη και πρόσκαιρη μορφή αντιμετώπισης της λαθρομετανάστευσης.

Σήμερα η χώρα επιπλήττεται ιδιαίτερα από την Ε.Ε. για την αδυναμία της να αντικρούσει τα μεταναστευτικά κύματα που εισέρχονται από τον Έβρο. Η χώρα απειλείται ακόμη και με την άρση της εφαρμογής schengen λόγω αυτής της αδυναμίας . Μα είναι ολοφάνερο πως σκοπός της Ε.Ε. δεν είναι ο φραγμός των μεταναστευτικών ροών στον Έβρο αλλά η επιστροφή κάθε παράνομου μετανάστη που θα εντοπιστεί σε ένα κράτος – μέλος στην Ελλάδα καθιστώντας της μια τεράστια αποθήκη παράνομων μεταναστών όλης της Ευρώπης.

Σε όλα αυτά , θα προσθέσουμε και την αδυναμία χάραξης μιας εθνικής και ενιαίας πολιτικής αντιμετώπισης της λαθρομετανάστευσης. Η διαχρονικότητα του μεταναστευτικού ζητήματος επιβάλλει μια ενιαία πολιτική χωρίς ιδιαίτερες εξαρτήσεις , που να αποτυπώνει πως τα σύνορά μας είναι πρώτα Ελληνικά και μετά Ευρωπαϊκά. Αποδεδειγμένο πλέον , πως η αναζήτηση βοήθειας από την κεφαλή της Ε.Ε. και η εναπόθεση σε αυτή της προάσπισης των συνόρων από τους παράνομους μετανάστες δεν αποτελεί ιδανική λύση. Άλλωστε πάντα, η νεότερη ιστορία έχει αποδείξει πως σε τέτοιες περιπτώσεις ο θησαυρός που λέγεται εξωτερική βοήθεια ήτανε πάντοτε άνθρακας.

Χαρέλας Παναγιώτης
Πρόεδρος Π.Ο.ΣΥ.ΦΥ.